

NEW YORK TIMESI BESTSELLERITE AUTOR

BARBARA DELINSKY

Üksainus koos

Barbara Delinsky
A Single Rose
2013

Kõik selle raamatu kopeerimise ja igal moel levitamise õigused kuuluvad Harlequin Books S.A.-le. See raamat on välja antud kokkuleppel Harlequin Books S.A.-ga.

Kaane kujundus pärineb Harlequin Books S.A.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud.

See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või juba lahkunud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Toimetanud Kaie Nõlvak
Korrektor Inna Viires

© 1987 by Barbara Delinsky
© 2018 Kirjastus ERSEN

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale Harlequin Enterprises Limited või selle tütarfirmadele ja teised firmad kasutavad neid litsentsi alusel.

E06343018
ISBN 978-9949-82-236-2

Kõik kirjastuse ERSEN raamatud ja e-raamatud on saadaval veebipoest www.ersen.ee

Esimene peatükk

Victoria tegi vestluses pausi, et rahulikult istuda ja nautida vaikides kahte paari, kes temaga olid. See oli rabav nelik. Neil Hersey, tumedate juuste ja lühike-seks püगतud habemega, oli täiuslikuks taustaks oma heledale ja väikest kasvu naisele Deirdrele, ent nende täiuslik kokkusobivus ei piirdunud välimusega. Deirdre elavaloomulisus täiustas Neili rahulikumat ellusuhtu-mist. Üheksateist kuud kestnud abielu jooksul olid nad mõlemad nii isiklikul tasandil kui professionaalselt are-nenud.

Nagu ka Rodenhiserid. Kuigi nad olid vaevalt kuus kuud abielus olnud, olid nad koos olnud peaaegu viis-teist kuud. Läikivate süsimustade lühikeste juuste ja tuka ning ninal istuvate ümmarguste prillidega Leah oli leid-nud ideaalse kaaslast Garrickis, kes andis talle enese-kindluse, et oma unistuste poole püüelda. Garrick, liiva-karva juustega ja pikk, habemega nagu Neil, oli lõpuks

ometi saanud maitsta elu rikkust, mille kohta ta varem uskus, et see on olemas vaid stsenaaristide õnnelikes lõppudes.

Victoria pööras pilgu ühelt näolt teisele, kui vestlus ta ümber voogas, ning õnnitles end selle eest, et oli need neli kokku toonud. See oli muidugi nõudnud vähem vaimset pingutust kui algsed kosjasobitamise püüdlused, aga õhtu oli selle tulemusel elav ja tore.

Tundes end hetkeks ülearusena, lasi ta pilgul uidata elegantselt riidetatud restoranikülastajatel. Ta märkas ruumi kaugemas otsas mitmeid tuttavaid nägusid ja kui ta tähelepanu taas oma kaaslastele pööras, märkas ta Deirdre pilku. „Kas tundsid kellegi ära, Dee?“

Deirdre noogutas ja rääkis summutatud häälega abikaasale: „Fitzpatrickid ja Grantid. Nad olid aiapeol, mille ema eelmisel sügisel korraldas.“

Neili kaval naeratus oli kui välgatus valget, mis habeme poolitas. Ta hääli oli madal ja sujuv. „Ma ei mäleta vist Fitzpatrickuid ega Grante, aga ma mäletan seda pidu. Me jätsime Benji lapsehoidjaga ja oleksime napilt minemata jätnud. Ta oli kolmekuune ja pörgulikust tujus.“ Ta muigas üht suunurka kergitades ja vaatas teistele otsa. „Selle koha pealt on ta emasse.“

Deirdre pööritas silmi. „Ärge uskuge tema suust sõnagi.“

„Ütle ainult, et see läheb paremaks,“ anus Leah Rodenhiser. „Te kuulsite, mis Amanda meile täna õhtul korraldas.“

Victoria, kellel endal lapsi polnud ja kes jumaldas isegi beebi kisendamist, vastas asjatundlikult: „Muidugi läheb paremaks. Amanda kartis lihtsalt. Minu korter on talle võõras ja uus. Nagu ka lapsehoidja. Ma jätsin talle telefoninumbri, aga me pole veel paanilist kõnet saanud, või mis?“

„Ma arvan, et sind hakatakse kohe ruumi teisest otsast paaniliselt kutsuma,“ kõlas Garricki kare hoiatus. „Nad on sind märganud, Victoria.“

„Oh taevas.“

„Mine sinna,“ julgustas Deirdre vaikse häälega. „Kui sa ei lähe, tulevad nad siia. Säasta meid sellest rõõmust. Me räägime beebidest, kuni sa tagasi tuled.“

Victoria, kes teadis liigagi hästi Deirdre vastumeelsust tema ema paljude sõprade suhtes, heitis talle noomiva pilgu. Ent pilk mahenes kiiresti ja puudutas kõiki tema külalisi järgemööda. „Teil pole midagi selle vastu?“

Leah muigas ja vastas nende kõigi eest. „Mine. Me reisime salaja.“

„Salaja?“

„Inkognito.“ Ta tundis, kuidas Garrick laua all salaja ta kätt pigistas. Garrick, kes oli kunagi olnud tuntud telestaar, hindas privaatsust. Leah, kes oli ka ise uje, kaitsetes seda hästi.

„Kas te olete kindlad, et saate minuta hakkama?“ teravmeelises Victoria püsti tõustes, kui Neil ta tooli lauast eemale tõmbas. „Räägite beebidest. Parem oleks.“ Ta ulakas toon vaibus, kui ta sõpru tervitama suundus.

Neli silmapaari jälgis tema lahkumist, üks kiindunudum kui teine. Victorial oli nende südameis eriline koht ja nad ei kavatsenud beebidest rääkida, kui neil oli pakilisemaid teemasid.

„Ta on ime,“ ohkas Leah. „Mul polnud tõesti aimugi, millise vääriskiviga ma kohtusin, kui temaga tol päeval raamatukogus tutvavaks sain.“

Neil oli naljatlevam. „Me ei pidanud teda selliseks vääriskiviks, kui ta meid sellele Maine'i saarele saatuse hooleks jättis. Ma arvan, et ma polnud kunagi varem kellegi peale nii tige olnud.“

„Enne, kui see päev õhtusse jõudis, olid sa minu peale üsna tige,“ meenutas talle Deirdre.

Mehe muie muutus nurjatuks. „Ise sa seda palusid. Issand, ma polnud sinu jaoks valmis.“ Ta vaatas Leah' ja Garricki poole. „Ta oli uskumatult ülbe. Jalg kipsis ja suu...“

Deirdre sisistas, et teda vaikima sundida, ent ei suutnud ka ise meenutustele vastu panna. „Hea, et seal naabreid polnud. Me oleksime nad hulluks ajanud. Me karjusime mitu päeva teineteise peale.“

„Samas, kui Leah ja mina vaikisime,“ ütles Garrick. „Me ei pääsenud majast välja ega vahetanud peaaegu sõnagi. Ma ei teagi, kumb variant on hullem?“

„Hämmastav, kuidas mõlemad suhted lahenesid,“ mõtiskles Leah.

Deirdre noogutas. „Ma mõtlesin sama.“

„Me jääme Victorialle elamuse võlgu,“ ütles Neil.

„Kaks,“ parandas Garrick.

Deirdre keerutas kõrt oma kokteilis. „See on raske ülesanne. Sellel naisel on olemas pea kõik, mida ta tahab ja vajab.“

Leah tõmbas kulmu kipra. „Peab olema midagi, millega me saaksime talle tasuda kõige eest, mis ta meile võimaldanud on.“

„Ta vajab meest.“

Deirdre kiirustas abikaasa väidet kummutama. „Ole nüüd, Neil. Tal on kõik mehed, keda ta tahab. Ja sa tead, et ta ei abiellu enam kunagi. Arthur oli tema elu üks ja ainus armastus.“

Garrick vahetas Neiliga pilke. „See ei tähenda, et me ei võiks teda lõbutsemisega kostitada.“

Leah silmitses abikaasat. „Ma pole kindel, kas mulle meeldib see ulakas helk sinu silmis. Victoria on minu sõber. Ma ei luba sul...“

„Ta on minu sõber ka,“ katkestas Garrick teda süütult. „Kas ma teeksin talle kuidagi liiga?“

Neil oli kogu aeg Garrickiga samal lainepikkusel. „Mõte on teha tema heaks midagi sellist, mida ta endale ise ette ei kujutaks.“

„Aga ta teeb pea kõike, mida tahab,“ nentis Deirdre. „Ta elab luksuses, tegeleb balleti, keraamika, tšelloga. Ta reisib. Tal on Southamptonis maja...“ Ta silmad löid särama. „Me võiksime jahi rentida, meeskonna palgata ja nad nädalaks tema käsutusse anda. Ta saaks minna kas üksi või kutsuda sõpru.“

Garrick hõõrus sõrmega hajameelselt vuntse. „Liiga tavapärane.“

„Kuidas oleks retkega metsikusse loodusse?“ soovitas Leah. „Üle neljakümneaastaste naiste jaoks on olemas eraldi rühmad.“

Neil heitis Garrickile pilgu. „Ma ei pidanud päris seda silmas.“

Deirdre oli seda pilku märganud ja seda õigesti tõlgendanud. „Sa mõtled ainult ühes suunas. Usu mind, me ei suuda iial leida meest, kel oleks Victoria jaoks piisavalt särtsu. Kas sa mõtled kellelegi Joyce’ist?“ Joyce Enterprises oli Deirdre perekonna ettevõtte. Neil oli selle üle võtnud, kui nad abiellusid, ning viinud selle seisakust tootlikkuseni ja seejärel laienemiseni. Paljude uute inimeste hulgas, keda ta palganud oli, ega ka klientide ja ettevõtte partnerite hulgas ei tundnud Deirdre ühtegi meest, kes Victoriatile piisavalt pinget pakuks.

Neili vaikimine kinnitas vägagi hästi, et mees oli temaga nõus.

„See oleks lõbus,“ märkis Leah, „Victoriaga pooli vahetada.“

„Keegi hea välimusega,“ ütles Deirdre, kellele see mõte tasapisi meeldima hakkas.

Leah noogutas. „Ja nutikas. Me otsime siin sobivust.“

Neil hõõrus oma habetunud lõuga. „Ta peab olema jõukas, kui ta saab endale seiklusse sukeldumist lubada.“

„Seiklus,“ pomises Garrick. „See on võtmesõna.“

Deirdre kergitas Neili poole vaadates kulme. „Flash?“ Flash Jensen oli nende naaber Connecticuti äärelinnas, kus nad elasid. Söakas kapitalist ja lahutatud mees, kes otsis alati ajaveetmiseks uudseid viise.

Neil raputas pead. „Flash on pisut liiast.“

Leah itsitas. „Me võime ta alati mõne Garricki kütist sõbraga paari panna. Ta sureks.“

Garrick noogutas, aga kaalus üht teist võimalust. „Ma kohtasin üht meest. See on üks minu õppejõududest.“ Ta oli ennist Hersheydele rääkinud, et õpib Dartmouthis ladina keelt. „Samson võib täitsa... sobida.“

„Samson?“ kordas Leah pisut hämmeldunult. Ta teadis, kes see mees oli, aga miski, mida Garrick talle temast varem rääkinud oli, ei viidanud sellele, et tegemist võiks olla sobiva kandidaadiga.

„Ta on lesk ja ta on õiges vanuses.“

Deirdre ajas end sirgu. „Samson. Ma armastan teda juba ainuüksi selle nime pärast.“

„Sest sulle on alati meeldinud lopsakad juukse-pahmakad,“ pomises Neil talle kõrva. Ta polnud suutnud unustada nende esimesi päevi koos, kui Deirdre oli muuhulgas ka tema kiilanevate meelegahtade üle nalja heitnud.

Ka Deirdre polnud seda unustanud. Kuigi Neil oli enesekindel, olid ka temal omad nõrgad kohad, ja juuksepiir oli üks neist. „Unusta juuksed,“ sosistas ta vastu. „Mõtle tugevusele. Seda on sul ka ilma juusteta.“

„Sa astud sügavamale mülkasse,“ urahtas Neil.

„Ma arvan, et sul on õigus.“ Deirdre pöördus kiirustades Garricki poole, kes oli Hersheyde omavahelise nägeluse ajal Leah’ga vestelnud. „Räägi meile Samsonist.“

Garrick oli enam kui valmis seda tegema. „Tema nimi on Samson VanBaar. Leah peab teda liiga konservatiivseks, aga ta lihtsalt ei tunne Samsonit nii nagu mina.“

„Ta suitsetab piipu,“ teatas Leah neile kuivalt.

„Aga see kõik kuulub tema imago juurde, kullake. Tviidjakk, piip, kulunud portfelli – efekti nimel. Irooniliselt. Omavaheline nali.“

„Imelik omavaheline nali,“ kõlas Leah’ vastus, kuid ta hääl oli leebunud. „Kas sa arvad tõesti, et ta võiks Victoria jaoks õige olla?“

„Kui me räägime seiklusest, siis jah. Ta on nägus ja tark. Ta on sõltumatult jõukas. Ja ta armastab tavatuid asju teha.“ Kuna Leah oli ikka veel skeptiline, kirjeldas Garrick meest üksikasjalikumalt. „Ta on eraklik, mõneti uje. Ta käib lõbu pärast väikestel reisidel ja neil pole ülikooliga midagi pistmist. Ma pidin teda rääkima meelitamaks, aga kui ta jutusoonele sai, olid tema lood põnevad.“

Deirdre naaldus ettepoole ja toetas lõua käele. „Me kuulame.“

„Kuidas kõlaks Yukoni läbimine kelgukoertega?“

„Täis raskusi.“

„Kuidas oleks väikese lisatööga maotalsutajana Mumbais?“